

Het Huisgezin te Bethanië

Hoofdstuk 4 : Lazarus

Lazarus is de laatste van het gezegende drietal van Bethanië. Veel wordt ons over hem niet verteld, maar toch genoeg om er enkele ogenblikken bij stil te staan. Zelfs de weinige bijzonderheden die over hem staan opgetekend, zullen bij enig nadenken ons uiterst belangrijk en vertroostend voorkomen. Er is een stem van de Heer in deze geschiedenis van Lazarus. Ook het zwijgen is soms veelzeggend. Lazarus is een type van een grote menigte van discipelen van de Heer Jezus.

Er zijn veel gelovigen die niet zo bekend zijn. Niet alleen in het hele land zijn hun namen onbekend, maar zelfs in de stad of het dorp waar zij wonen, zijn er maar weinigen die hen kennen, soms maar een enkeling. In alle eenvoud gaan zij hun weg. Grote dingen doen zij niet. In het openbaar de waarheid verkondigen kunnen zij niet. Zelden of nooit hoort men hun stem. Zij worden nauwelijks opgemerkt. Anderen liggen maanden en jaren op hun ziekbed uitgestrekt, of zitten altijd opgesloten binnen de enge muren van hun woning, schijnbaar niet anders doende dan lijden en dulden. Veel huismoeders gaan als het ware schuil onder de drukte van het huishouden en van de kinderen.

Zijn deze gelovigen allemaal minder dan de anderen? Immers nee! Zij bekleden de plaats die God hun aangewezen heeft. Er zijn eerbare en oneerbare leden in het lichaam, zegt de apostel. Er zijn niet alleen apostelen en profeten, herders, leraars en evangelisten in de Gemeente, maar ook hulpbetoningen (1 Kor. 12:28). Worden er aan de eerste vijf en aan de tweede drie talenten gegeven, de derde ontvangt er één (Matth. 25:15). Hebt u vijf talenten ontvangen en gebruikt u ze niet, dan zult u daar naar geoordeeld worden; hebt u er één ontvangen en handelt u er verstandig mee, dan zult u loon ontvangen. Wees niet traag als God u veel gaven geschonken heeft. Gebruik ze met ijver en trouw.

Hebt u er echter weinig ontvangen, wees dan tevreden met wat u hebt. Denk niet dat u onnuttig de aarde beslaat. Het talent dat God u gaf, is juist voldoende voor u; de plaats die God u aanwees, is juist voor u geschikt; de omstandigheden waarin u verkeert, zijn voor u juist de meest geschikte en de gezegendste. Veel kunt u misschien niet doen, maar bedenk dat wat u doet, even belangrijk en noodzakelijk is als hetgeen anderen verrichten. Wat u doet, lijkt u misschien klein en nietig en alledaags, maar bedenk dat God heel anders oordeelt. Het onbeduidendste lid van een lichaam is even noodzakelijk als al de andere leden (1 Kor. 12:21-26). De kleinste schakel in een ketting kan niet gemist worden, zonder die schakel zou het geheel uit elkaar vallen. Ook al is men onbekend bij de mensen, bij God is men niet vergeten! Dit leert de geschiedenis van Lazarus ons.

Lazarus was een stille in den lande. Slechts in één Evangelie wordt zijn naam genoemd. De eerste keer dat wij van het huisgezin in Bethanië horen, lezen wij geen enkel woord over Lazarus. Als wij alleen de geschiedenis in Lukas 10 hadden, dan zouden wij niet eens weten dat Martha en Maria nog een broer hadden. Ook Mattheüs en Markus, die ons net als Johannes over de zalving van de Heer Jezus door Maria vertellen, vermelden geen woord over Lazarus. Alleen in het Evangelie naar Johannes horen wij over hem. Maar wat wij daar over hem horen, bevestigt wat we zoëven hebben opgemerkt: Lazarus was een stille in den lande. Geen enkele daad van hem wordt ons vermeld, geen enkel woord van hem is opgeschreven. Wij horen dat hij ziek was en stierf, dat de Heer Jezus hem opwekte uit de doden, en dat hij daarna met de Heer Jezus aanzat aan de maaltijd bij Simon, de melaatse. Dat is alles. Hoe onbeduidend, zullen velen zeggen. Ja, zo denken *wij*, maar zo denkt *God* niet. Als wij een ogenblik bij de geschiedenis in Johannes 11 en 12 stilgestaan hebben, zult u zeker anders spreken. Dat onbeduidende leven zal dan een leven van grote, heerlijke

betekenis voor u worden, en u zult God danken dat Hij ons naast het beeld van Martha en Maria ook Lazarus' beeld heeft getekend.

'En er was een man ziek, Lazarus van Bethanië ... De zusters dan zonden tot Hem de boodschap: Heer, zie, die Gij liefhebt, is ziek' (Joh. 11:1-3). Dit is de eerste mededeling. En de tweede is: 'Jezus nu had Martha en haar zuster en Lazarus lief' (Joh. 11:5). Ja, niet alleen de bedrijvige Martha en de zo innig aan Hem verbonden Maria, maar óók Lazarus. En die liefde van de Heer Jezus tot Lazarus was zó duidelijk zichtbaar geweest dat de zusters de boodschap tot de Heer Jezus konden zenden: 'Heer, zie, die Gij *liefhebt*, is ziek'. Dat is treffend en mooi. Onze liefde bepaalt zich vaak naar het karakter en de hoedanigheden van de gelovigen. De Goddelijke liefde daarentegen omvat allen. Liefde tot *alle* heiligen te hebben was een toestand van de ziel die door de apostel Paulus hoog geprezen werd.

De Heer Jezus had Lazarus lief, zó lief dat Hij tot de discipelen zegt: 'Lazarus, onze vriend, slaapt' (Joh. 11:11). *Onze* vriend – welk een vertrouwelijke verbondenheid! Niet *Mijn* vriend, maar *onze* vriend. Hij verbindt de discipelen met Zichzelf. 't Is alsof zij één familie zijn. Wat een nederbuigende goedheid! Nu, de gelovigen zijn ook op de nauwste, op de innigste wijze met de Heer Jezus verbonden. 'Ik noem u niet meer slaven ... maar Ik heb u *vrienden* genoemd, want alles wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, heb Ik u bekend gemaakt' (Joh. 15:15). Zó sprak de Heer Jezus tot Zijn discipelen. Later, na de opstanding, ging de Heer Jezus nog verder. Toen noemde Hij de discipelen *Zijn broeders*. Hij, de Eerstgeborene onder vele broeders, zegt tot Maria Magdalena: 'Ga heen naar *Mijn broeders* en zeg hun: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, naar Mijn God en uw God' (Joh. 20:17). Hij schaamt Zich niet ons Zijn broeders te noemen (Hebr. 2:11).

'Lazarus, onze vriend, slaapt', zegt de Heer Jezus. Is dat niet heerlijk? Die onbekende, stille Lazarus, die geheel in de schaduw van Martha en Maria staat, uit wiens mond wij geen enkel woord vernemen, van wie geen enkele daad vermeld staat, die Lazarus is een vriend van de Heer Jezus! U die daar vergeten op een zolderkamertje woont, u bent een vriend van de Heer Jezus. U die de kring van uw kinderen niet verlaten kunt, en uw leven alleen maar wijden kunt aan hun opvoeding en verzorging, u bent een vriend van de Heer Jezus. U die daar op uw ziekbed ligt en slechts zelden een gelovige ontmoet; de Heer Jezus noemt u Zijn vriend. Dit vergoedt alles. Denk daar veel aan.

Er is geen trouwer Vriend dan de Heer Jezus. Hij bemint de Zijnen zo teer! Hij kent al hun behoeften, noden en zorgen; op Zijn tijd en op Zijn wijze wil Hij erin voorzien. Denk niet dat Hij u vergeet, nu Hij in de hemel woont en met eer en heerlijkheid gekroond is. Hij is Dezelfde als toen Hij hier beneden wandelde. Hij is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid Dezelfde (Hebr. 13:8). Hij weet waar u woont; Hij kent uw adres. Denk alleen maar aan de geschiedenis van Saulus en Ananias. Tot Ananias zegt de verheerlijkte Heer Jezus: 'Sta op en ga in de straat, de Rechte geheten, en vraag in het huis van Judas naar iemand, Saulus geheten, van Tarsus; want zie, hij bidt' (Hand. 9:11). Zo kent Hij ook *uw* naam; zo weet Hij ook de naam van de straat waar *u* woont, het nummer van *uw* huis, het kamertje waarin *u* uw verblijf houdt. En Hij weet wat u allemaal doet. Zie, dat is heerlijk en vertroostend! Al zou niemand u kennen, *Hij kent u*. Al zou iedereen u vergeten, *Hij vergeet u niet*. Hoe arm en veracht u ook bent, voor Hem bent u niet te arm, niet te veracht. Hij zoekt u, en bewijst u Zijn vriendschap. O, dat u steeds Zijn tegenwoordigheid mag ervaren. Hoe gelukkig zou uw leven zijn, hoeveel zegeningen zou u genieten!

'Lazarus, onze vriend, slaapt', zegt de Heer Jezus. *Onze* vriend Lazarus was niet alleen de vriend van de Heer Jezus, maar ook de vriend van de discipelen. Hebt u ook een vriend, niet alleen maar onder de begaafden, maar ook één onder de stillen in den lande? Een vriend of vriendin op een zolderkamertje misschien? Een zieke die door niemand wordt bezocht? Een beproefde die door iedereen verlaten is? Een weduwe of een wees? 'Reine en onbesmette godsdienst voor God en de Vader is: wezen en weduwen te bezoeken in hun verdrukking', zegt Jakobus 1:27a. Doe als de Heer Jezus! Zoek uw vrienden ook onder de stillen in den lande!

Met de boodschap van Martha en Maria in het derde vers van Johannes 11: 'Heer, zie, die Gij liefhebt, is ziek', is de geschiedenis van Lazarus niet ten einde; het belangrijkste moet nog komen. Die schijnbaar onbelangrijke man werd een belangrijk persoon, over wie iedereen in Jeruzalem sprak. Wat zei de Heer Jezus, toen Hij hoorde dat Lazarus ziek was? 'Deze ziekte is niet tot de dood, maar tot heerlijkheid van God, opdat de Zoon van God er door verheerlijkt wordt' (Joh. 11:4). Gods macht zou zich openbaren en de Heer Jezus zou als Zoon van God Zijn heerlijkheid tentoonspreiden.

De Heer Jezus gaat niet terstond naar Bethanië, maar blijft twee dagen waar Hij was. Lazarus sterft en wordt begraven. Dan komt de Heer Jezus en Lazarus wordt uit de doden opgewekt. Hoewel hij al vier dagen in het graf gelegen had, staat hij op uit de doden. Als een toonbeeld van de Goddelijke macht van de Heer Jezus staat hij daar. Het grootste wonder ooit door de Heer Jezus op aarde verricht, werd aan hem gedaan. Waar de dood al met zijn verdervende macht was begonnen, daar triomfeert de Heer Jezus over de dood en zijn vreselijke gevolgen, en roept de gestorvene in het aardse leven terug. Wat een eer voor Lazarus! Wat niemand anders ten deel viel, viel hem ten deel. Wat met hem plaatsvond, was tot heerlijkheid van God, opdat de Zoon van God er door verheerlijkt zou worden.

Hoe zal hij zich hebben verblijd! De Heer Jezus had hem lief; de Heer Jezus noemde hem Zijn vriend want Lazarus had zich als een vriend jegens de Heer Jezus gedragen. Hij had de liefde en vriendschap van de Heer genoten. En nu mocht hij een toonbeeld, een levend bewijs van Zijn heerlijkheid zijn. Ja, nog meer. Wij lezen dat velen uit de Joden die tot Maria gekomen waren om haar te vertroosten, in de Heer Jezus geloofden nadat zij gezien hadden wat er gebeurd was (Joh. 11:45). Zo werd hetgeen er met hem plaatsvond, een middel tot bekering van zondaren. Ja, de opwekking van Lazarus had zó'n indruk gemaakt dat een grote schare Joden die hoorde dat de Heer Jezus in Bethanië was, daarheen kwam, niet alleen om Jezus' wil, maar ook om Lazarus te zien, die Hij uit de doden opgewekt had (Joh. 12:9).

Is dit alles niet treffend? Valt er niet veel uit te leren? U hebt misschien weinig gaven; u bent een stille broeder of zuster - en toch kunt u tot heerlijkheid van God zijn, een ieder op zijn wijze en naar zijn of haar maat. Dat is heerlijk. Wees alleen getrouw; doe alleen wat uw hand vindt om te doen; geef u alleen geheel aan de leiding van de Heer over en Hij zal alles heerlijk doen uitkomen tot Zijn eer. Er zijn geen schitterende talenten nodig om de Zoon van God te verheerlijken. Hij kan door ons verheerlijkt worden zowel op het ziekbed als in het midden van de gelovigen, zowel in het dagelijks werk als in de prediking van het Woord, zowel in de huiselijke kring als in het werk onder de ongelovigen in heidenlanden. *Het komt er maar op aan of wij de plaats innemen die ons door God is aangewezen.* Bent u een helpende, en wilt u tot elke prijs een profeet zijn, dan zult u maar een ellendig namaaksel kunnen leveren van de heerlijke gave van de profetie; bovendien zult u de gave aan u verleend, niet kunnen gebruiken. 't Ligt niet in het grote, maar in de getrouwheid. 'Omdat u *getrouw* geweest bent', zal later weerklinken, en getrouw kan *iedereen* zijn, door Gods genade. Is ieder lid op zijn plaats getrouw, dan dient elk tot de opbouw van het lichaam van Christus en tot verheerlijking van het Hoofd.

'Deze ziekte is niet tot de dood, maar tot heerlijkheid van God'. Wat een troost voor zieken en hen die lijden! Zij wenen zo vaak dat zij niets doen kunnen, dat zij alleen maar onnuttig op aarde zijn. O, denk dit niet, u die ziek bent en lijdt! Zie op Lazarus. Die was niet alleen ziek, maar hij was gestorven, en tóch werd de Zoon van God in hem verheerlijkt! Al is het niet op dezelfde wijze, toch kan dit met u óók het geval zijn. Als u geduldig bent en zachtmoedig, als u niet klaagt of ontevreden bent, als u zich verblijdt in de Heer en roemt in de verdrukking, dan wordt de Naam van God en van de Heer Jezus door u verheerlijkt. De wereld zal dan moeten erkennen dat alleen een Christen zó kan lijden. In het lijden te berusten, ja zelfs te juichen in God, op het ziekbed zich te verblijden en anderen te kunnen troosten, dat is de triomf van het geloof. Bij het naderen van de dood niet alleen kalm en rustig, maar gelukkig en verblijd te zijn, toont ons de kracht van het praktisch Christendom. Ik kan mij niets heerlijkers voorstellen. Een Christen juichend te zien sterven, in de heerlijke zekerheid naar het Paradijs van God te gaan om daar met Christus te zijn, verkwikt altijd mijn ziel. Hoe vaak

mocht ik het bijwonen. Menige ongelovige is erdoor getroffen en tot nadenken gebracht. Zo wordt Gods Naam verheerlijkt.

Nog twee dingen lezen wij van Lazarus. Na zijn opwekking uit de doden zat hij met de Heer Jezus aan in het huis van Simon, de melaatse. Uit de geschiedenis in Johannes 12 blijkt dat Lazarus een bekend persoon geworden was. In het eerste vers lezen wij: 'Jezus dan kwam zes dagen vóór het pascha te Bethanië, waar Lazarus was, de gestorvene, die Jezus uit de doden opgewekt had'. In het tweede vers wordt ons meegedeeld dat Lazarus een van hen was die met de Heer Jezus aanzaten. Wat zal dat een vreugde voor Lazarus geweest zijn! *Met de Heer Jezus* aan te zitten, nadat Hij hem zó'n grote genade bewezen had en Zijn almachtige kracht zo heerlijk aan hem had geopenbaard! Ook hij had de Heer Jezus beter leren kennen. Ook hij had in de Heer Jezus iemand gevonden zoals er op aarde geen tweede bestaat. Heerlijke ogenblikken zullen het voor Lazarus geweest zijn. Hij zal alleen maar ogen gehad hebben voor zijn Bevrijder.

En dan - Lazarus werd waardig gekeurd om de smaadheid van de Heer Jezus te dragen. De Joden hadden besloten om de Heer Jezus te doden en nu beraadslaagden zij om ook Lazarus te doden (Joh. 12:10). Niets was natuurlijker dan dit. Lazarus was een levend getuigenis van de Goddelijke macht van de Heer Jezus. Iedereen die naar Bethanië ging, kon daar de geschiedenis van Lazarus' opwekking horen vertellen, en Lazarus zelf zien. Een grote schare van de Joden ging daarheen. Dit ergerde en verbitterde de overpriesters; daarom besloten zij niet alleen de Heer Jezus, maar ook Lazarus te doden (Joh. 12:10). Zo deelde Lazarus in de smaadheid van de Heer Jezus.

Om Jezus' wil te lijden is een grote eer en een heerlijk voorrecht. 'Houdt het voor enkel vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeken valt' (Jak. 1:2). 'Want u is het uit genade geschonken, ten aanzien van Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden' (Fil. 1:29). 'Maar al lijdt gij ook ter wille van de gerechtigheid, welgelukzalig zijt gij' (1 Petr. 3:14). Voor de Heer Jezus te lijden is genade, is alleen maar vreugde, is geluk voor het hart. Dit voorrecht viel Lazarus ten deel. Noch van Maria, noch van Martha lezen we iets dergelijks. De stille, vergeten, schijnbaar onbeduidende Lazarus ontving deze grote eer. Hoe mooi en treffend is dit! De Heer weet de nederigen te verhogen en de kleinen en zwakken op te heffen en te versterken.

Zo is dan ook Lazarus een persoon van betekenis voor ons geworden. Het weinige wat ons van hem wordt verteld, is belangrijk en leerrijk genoeg om ernstig te overwegen. 't Is waar - Lazarus trad niet op de voorgrond, hij nam de minste plaats in het huisgezin in, zijn naam wordt maar enkele keren genoemd, en van wat hij deed of sprak, daar staat geen woord van vermeld. Maar - hij werd door de Heer Jezus bemind, de Heer Jezus noemde hem Zijn vriend, hij werd een getuige van de opstandingsmacht van de Heer Jezus, en een deelgenoot van de Heer Jezus in het lijden en in de smaad. Naast de bedrijvige Martha en de toegewijde Maria staat de schijnbaar onbetekenende Lazarus. Zijn beeld mocht op het schilderij niet ontbreken.

De geestelijke toestand van de gelovigen is zeer verschillend. Lijken velen op Martha, bevinden slechts weinigen zich in de toestand van Maria, menigeen zal zijn beeld in Lazarus vinden. Onze God zorgt voor alles, ook in dit opzicht. Voor alle gelovigen, hoe verschillend hun geestelijke toestand ook mag zijn, gaf Hij aanwijzingen. Niemand hoeft beschroomd te staan. Niemand wordt zonder troost en bemoediging heengezonden. En wat boven alles zo heerlijk en kostbaar is voor het hart: de Heer Jezus omvat al de Zijnen met tedere liefde, en Hij leidt en zegent, vermaant en vertroost hen, naardat een ieder nodig heeft.

Moge onze God ons genade geven, om steeds Zijn stem te onderscheiden en naar Zijn woorden te luisteren! Dat Hij bovenal mag bewerken dat al onze Christelijke gezinnen mogen gelijken op het Huisgezin te Bethanië!

H.C. Voorhoeve